N^er 256. ROK 1835. PONIEDZIAŁEK 9 LISTOPADA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12. miesięczne złp. 5.

IMIONA RZYMSKIE.
Dziś Teodora M.

IMIONA SŁAWIANSKIE.
Dziś Sędziwoj.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 0° R red w miarze Paryzkiey	Stopnie ciepła podług Réaumura	Psychrometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27"6"', 263	+ 2° .9	5"', 95	Pł, Zachodni słaby	Pochmurno	
12	6 .732	+ 0 , 6	6, 27	„ mocny	„ „	
8 3	6 , 928	+ 1 , 2	6, 79	Pł.Zachodni mocny	„ „	
9	7 . 012	+ 3 , 3	5. 91	„ średni	„ „	Snieg

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Cześć Urzędowa

PREZES SĄDU NAJWYŻSZEJ INSTANCYI
Wolnego Niepodległego i Scisłe Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Stósownie do art: 118 kodexu cywilnego podaje do publicznéj wiadomości, iż Trybunał I. Inst: kraju tutejszego wyrokiem dnia pierwszego października r. b. na żądanie Barbary Haller zapadłym, nakazał wyszukanie nieprzytomnego Wojciecha Haller drogą inkwizycyi zwyczajnéj, do uskutecznienia któréj delegował Sąd Pokoju Okręgu I. miasta Krakowa.— Kraków 6 listopada 1835 roku.

W Zastępstwie
Prezes Sądu Appellacyjnego
Mąkolski.
(1r.) *Sykłowski* Sekretarz.

Kommisarz upadłości Starozakonnego Chajma Holländer

Wzywa powtornie wszystkich wierzycieli upadłego handlu Star: Chajma Holländer aby się w dniu 10 grud: r.b. o godzinie 3ciéj po południu w sali Audyencyonalnéj Trybunału I. Inst: wydz: I. przed podpisanym kommisarzem upadłości stawili, i dokumenta dowodzące prawa ich do upadłéj massy produkowali.

Kraków 5 listopada 1835 roku.
Sędzia Trybunału I. Instancyi
(3r.) *Friedlein.*

Zawiadomia niniejszym iż w dniu 12 b. m. i roku, w domu pod L. 37 w Krakowie przy ulicy Grodzkiej o godzinie 9tej rano, odbywać się będzie licytacya ruchomości po ś. p. Wojciechu Gluchowskim pozostałych, jako to: sukien, bielizny, mebli i t. p.

Kraków d. 9 listopada 1835 roku.
Sebastyan *Korytowski* Not. Pub.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

AARGAU (w Szwajcaryi) 27 Października.

Pomiędzy rządem naszym a Biskupem z Basel przyszło znowu do otwartej walki. Rząd z powodu zawieszenia sądowego plebana Rohner z Kirchdorf, mianował księdza Seiler zastępcą plebana na lat 2. Biskup zaś zakazał mu sprawować obowiązków tych pod karą zasuspendowania. Mała rada unieważniła to postanowienie biskupa i uwiado-

miła o tem księdza Seiler, który natychmiast plebaniję objął. Biskup z swojej strony zawiesił pod d. 21 b. m. księdza Seiler w urzędowaniu. Mała rada chcąc i to zawieszenie unieważnić, wezwała księdza Seiler do protokularnego zeznania, czyli powierzone mu zawiadywanie plebaniją zatrzymać chce lub nie? Władza zaś duchowna uwiadomioną została, iż jeżeli do dnia 2 listopada nie zapobiegnie podobnym nadużyciom, kanton Aargau nie wyda biskupowi dochodów i wszelkie z nim przerwie stosunki. Rada kościelna wezwaną nawet została, dla podania warunków pod któremiby stosunki te przerwanemi były. GPS.

Paryż 22 *Października.* Policya zakazała karykaturę, przedstawiającą kolumnę z placu Vendome, a na jej szczycie ..... pana Thiers.

Journal de Debats następujące umieszcza uwagi o teraźniejszem położeniu Anglii: »Każdy dostrzega, że Anglija znajduje się w obecnej chwili w pewnym rodzaju przesilenia. Ale niektórzy uważają, że to jest jedno z tych przemijających przesileń, które peryodycznie zaburzają państwami, nie niszcząc ich przecie. Ustawa angielska, jak mówią, ma tę w sobie zasługę, że zaburzenia, które zgubiły inne kraje, nie są dla Anglii niebezpieczne. Z pozoru zdaje się tam wszystko być w zamięszaniu, jednak przemija wkrótce to zamięszanie, i zupełnie znika. Czy widzieliśmy w innym jakim kraju podobną niewstrzemięźliwość w mowie, w pismach, karykaturach? Czy widzieliśmy w innym jakim kraju te niesłychane zgromadzenia, które, chociaż naradcze i groźne układają postanowienia, nigdy jednak rozruch z nich nie wynika? Anglija nie lęka się demokratycznych zwyczajów i obyczajów, łatwo je znosi, i to jest jej chwałą. Bez działania dla tego przemijają burzliwe mowy O'Connela. Z przyjemnością to mówiemy, że ustawa angielska przetrwała więcej burz, niż jakakolwiek inna nowsza ustawa; Anglija więcej doświadczyła przesileń, niż jakiekolwiek inne państwo, ale wszystkim się oparła. Czy zaś obecne przesilenie jest ważniejsze, trudniejsze od przeszłych? Czy przejdzie tak jak dawniejsze bez zostawienia śladów? Są to pytania, które sobie uczynić należy. W czém spoczywała siła angielskiej ustawy? Co czyniło ją niezachwianą? Jej równowaga, że główną zasadą angielskiej ustawy była arystokracya. Na Anglii, jako przez Normanów, to jest przez najgorliwszych rozkrzewicieli feudalnych instytucyi założonej, zostały nie zatarte ślady ducha jej założycieli. Było to państwo arystokratyczne, w którem wszystko do tego zmierzało, żeby władzę w rękach arystokracyi umieścić. Jeźli jaki plebejusz miał wielki talent, lub odznaczający się charakter, wchodził wcześniej czy później do rzędu angielskich arystokratów, którzy widzieli, że dla utrzymania swojej władzy na jednakowym stopniu, trzeba odmładniać ją ciągle, przez wcielanie plebejuszowskich talentów i nie dopuścić aby jakakolwiek siła znajdowała się wspołeczności, a na ich łonie natychmiast przyjąć się nie mogła. Tak urządzona arystokracya, była ogromnym równo-ważącym ciężarem. Okręt z takim balastem mógł się nie lękać najgwałtowniejszych kołysań! Dążność druku była silna, namiętna, burzliwa; ale cóż to znaczyło? Wszystkie jego usiłowania nie mogły wywrócić społeczności, która tak głęboko zapuściła korzenie. Odbywały się kluby i zgromadzenia ludu; cóż to znaczyło? Wszystko to nie mogło zachwiać podstawy budowy. G. C.

Dzisiejszy *Journal des Debats* powiada: »Przygotowania do wyprawy przeciwko Abdel-Kaderowi, przyśpieszają ministrowie wojny i marynarki. Pułki które do niéj należeć będą, dostały już rozkaz wsiadania na okręty. Między jenerałami mającymi w téj wyprawie dowodzić brygadami, wymieniają pp. Desmichel, Perregaux i Oudinot. Podpułkownik Maison, adjutant ministra wojny, wyjechał dnia 19 do Tulonu z szczególnemi zleceniami do Algieru.»

Na wczorajszéj gieldzie spadły nieco papiery wieczystéj pożyczki; to zniżenie przypisują nieporozumieniom panującym w gabinecie i pogłosce, że sprawujący interessa krajów zjednoczonych Ameryki północnéj, miał na prywatném posłuchaniu złożyć w ręce Króla odpowiedź rządu swego, wzbraniającego się dać wyjaśnień, będących warunkiem wypłaty wiadomych 25 milijonów za pretensye Amerykanów.

Journal de Languedoc, donosząc o tém, że jeneral hrabia d'Espagne, który jechał dla objęcia dowództwa w Katalonii, był zmuszony przez Krystynistów szukać schronienia we Francyi, dodaje, iż wypadek ten może mieć szkodliwe skutki dla sprąwy Karlistów.

Dnia 27 Października. Minister spraw zagranicznych Broglie zaskarżył p. Sarrans wydawcę *Nouvelle Minerve* i jenerała Latapie za obwinianie go o przyczynienie się do artykułów przez dziennik Sporów w duchu Karlistów umieszczonych. Sąd przysięgłych skazał p. Latapie na 2 miesięczne więzienie i 2000 fr. kary, p. zaś Sarrans na 14 dni aresztu i tyleż kary pieniężnej. Wczoraj krążyła wieść że prokurator jeneralny rozkazał dostawić przed sąd p. Latapie, a to w sprawie w której dostawienie miejsca mieć nie może.

Z Algieru donoszą pod d. 19 b. m. że Francuzi znowu ponieśli klęskę. Pułkownik Szauenburg przeznaczony był do odprowadzenia nowo utworzonego Beja Mahommeda ben-Husssein do Medeach, z korpusem 2000 ludzi liczącym. Gdy przybył do wąwozu pod Tenia został niespodzianie przez liczne tłumy Arabów napadnięty. Pułkownik dał wprawdzie natychmiast znak do odwrotu, rozkaz jednak za późno doszedł, bo przednia straż z kilku kompanii i czwartego szwadronu jazdy złożona, była już ze wszystkich stron otoczoną. Dowódzca jej podporucznik Bro, syn jenerała tegoż nazwiska stracił konia i był niebezpiecznie raniony. Gdy zostawał w tak przykrem położeniu, i nadto ubito jeszcze kilku żołnierzy, reszta ich uciekła. Wtém Arabowie otoczyli podporucznika Bro i chcieli mu głowę uciąć. Bro wszakże bronił się tak walecznie że porucznik Guillard i kwatermistrz Maas mieli czas zebrać cokolwiek sił i odbić już pod ciosami Arabów upadającego młodzieńca. Pluton p. Bro otrzymał naganę że w takim niebezpieczeństwie swojego oficera porzucił. GPS.

W dzienniku *Moniteur* czytamy »Karliści oblegli znowu San Sebastyan. Kordowa udał się za Don Karlosem do prowincyi Alava, zostawiwszy dywizyę jedną nad Argą dla bronienia fortyfikacyi nad mostem w Larraga istniejącemi. Karliści zrobili nowy pobor wojska, rekrutom jednak zbywa na broni, wielu znich ucieka gdzie może. Junta centralna w Andujar uznaną jest przez prowincye Cadix, Granadę i Malagę. Gazeta Codzienna pisze: W Sewilli utworzoną została junta nowa na miejscu tej która się rządowi madryckiemu poddała. Czyn ten łącznie z postępowaniem jenerała Espinoza daje nam dostateczne wyobrażenie o prawdziwym stanie rzeczy. Jenerał Espinoza przez rząd na jeneralnego kapitana Andaluzyi, przez juntę zaś centralną w Andujar na naczelnego wodza wojsk Andaluzyjskich równocześnie mianowany, dał pierwszeństwo juncie i przyjął naczelne dowództwo, z tąd się pokazuje że rząd na juncie tej nie wywiera żadnego wpływu, jeżeliby więc junty aż do rozpoczęcia działań Kortezów istniały, ciekawą jest rzeczą, któremu stronnictwu Kortezy sprzyjać będą, z dotychczasowych bowiem doświadczań wnioskować można, że przyłączą się do stronnictwa junt narodowych. Dziennik Sporów zwraca także uwagę na postępek jenerała Espinoza, którego odłączenie się od stronnictwa królowej, jest bardzo dla niej dotkliwym ciosem. *Memorial Bordelais* pisze że przed poddaniem się junty z Andujar o żadnych układach myśleć nie można, a Andaluzyę za zrewoltowaną uważać należy, jeżeli nawet junty jakie podda-

ły się rządowi, uczyniły to tylko pod pewnemi zastrzeżonemi warunkami. GPS.

Dnia 28 *Października.* Dotychczasowy pełnomocnik rossyjski w Paryżu hr: Medem wyjedzie ztąd za kilka dni przez Londyn do Petersburga.

Zwołanie izb francuzkich ma być ostatecznie na dzień 28 grudnia postanowione.

Z Bayonne donoszą pod d. 21 że załoga Królowéj z La Pubła poddała się Karlistom po 3dniowym oporze. Ztąd Karliści obrócili się ku Vittoria i oblegli to miasto. Mała warownia San Bartolomé także przez Krystynistów opuszczoną została, załoga z niéj udała się do Vittoryi. Gomez z Karlistami osadził całą okolicę. Artyllerya Don Karlosa powiększa się codziennie, mówią że w d. 16 miał już pod Onate 24 dział i moździerzy.

Indicateur de Bordeaux pisze: w dniu 18 znajdował się Don Karlos z 9 działami w Etchavaria de Vino,, cała armija stała w okolicach Vittoryi i przecinała miastu temu kommunikacyę z Bilbao i Logrono. Dnia 19 wyruszył Kordowa w 10,000 z Larraga i udał się także w kierunku ku Vittoryi. Most pod Puente de la Rejna ma być na rozkaz jego zniesiony. Mosty zaś z pod Mendigorria i Larraga już zniszczone zostały. Mówią także o stoczonéj bitwie pod Brivieska w któréj Karliści nad jenerałem Espeletta odnieść mieli niektóre korzyści.

Na dzisiejszéj giełdzie krążyły bardzo niepomyślne dla rządu madryckiego wiadomości. Mówiono nawet że *pomiędzy Don Karlosem a Kordową stanęła ugoda na dwumiesięczne zawieszenie broni.* GPS.

LONDYN 28 *Października.* Donoszą z Bilbao pod d. 22 jenerał Evans robi niekiedy wycieczki z Bilbao, wszakże zawsze bezskutecznie, gdyż Karliści starannie unikają bitwy, chociaż ich do 12,000 jest w okolicach Bilbao zebranych. Legija angielska znajduje się w bardzo świetnym stanie. Dziś przybyło z Santander 1000 strzelców celnych, (Chapelgorris) jenerał Evans prosił ministerstwo o ten zasiłek.

Dzienniki angielskie z Cork donoszą że 6 Anglików i 1 Irlandczyk Bojle Travers dostali się w ręce Karlistów, i na rozkaz Don Karlosa, powieszeni i na szubienicy rozstrzelani zostali. GPS.

ATENY 1 *Października.* Choroba dotąd grassuje w Atenach. Wieści o walkach Kleftów czyli Guerrilasów w zachodnich prowincyach Grecyi bardzo są niepokojące. Król nie był przez chorobę nawiedzany. Młodość jego, siły fizyczne i zdrowe położenie pomieszkania zasłoniły go od niebezpieczeństwa. Hrabia Armansperg znękany chorobą, i zmartwiony bezskutecznością jego zamiarów rzadko się bardzo pokazuje. Wielu przypisuje niewidzialność tę innym mniéj korzystnym powodom, ale to pierwsze ma większe do prawdy podobieństwo. Skarb jest prawie zawsze wycieńczony, i we wszystkich gałęziach administracyi daje się czuć brak zasobów pieniężnych.

Z Triestu piszą pod d. 20 października: Wiadomości z Grecyi przez Patras i Ancona nadeszłe nie są pomyślne. W rękach kanclerza (Armansperga) spoczywa wszystka władza, na nim też ciąży wszelka za nią odpowiedzialność, nadto niesnaski domowe przyczyniają się jeszcze wiele do jego trosków i zmartwień. Córki jego poszedłszy za mąż, chciały uchronić się od Influencyi i w tym celu udały się wpodróż do Stambułu, ażeby zarazem z młodemi małżonkami swemi nacieszyć się widokiem przepysznych okolic Bosforu. W powrocie z téj podróży zachorowała starsza na okręcie i umarła. Ze zaś podczas pobytu ich w Stambule panowała tam zaraza morowa, a okręt ten nie był w żadnéj kwarantannie trzymany to oburzyło umysły, i sądzono powszechnie że młoda księżna na zarazę morową umarła. Armansperg tak tym smutnym wypadkiem, jak niemniéj nie powodzeniem się jego w publicznych interessach zmartwiony, domaga się usilnie, ażeby mógł jak najprędzéj do Bawaryi powrócić. GPS.